طراحی مقاوم: الزامات مقاومتی: ظرفیت هر عضوی از تقاضای آن بیشتر باشد $\left(\frac{D}{C}\right) < 1$
الزامات سختی: تغییر مکان نباید از حدی بیشتر شود (اعضای غیر سازه ای و حجاب آسیب نبینند)

طراحی مقاوم لرزه ای یا عملکردی

الزامات مقاومتی $\left(\frac{D}{C}\right) < 1$ کلیه اعضا
الزامات سختی: مقدار مجاز > تغییر مکان‌ها
الزامات سلسله مراتبی (شکل پذیری)

(P-Δ) سازه ای

ورودی های تغییر مکان یا نیروی تعیین قطعی determinstic هستند در طراحی مقاومتی معمولا

ورودی های نیرویی و تغییر مکان احتمالی یا Probabilistic هستند

ترکیب عملکردی تلاشی سازه به گونه است که مقادیر ورودی های نیرویی به سازه به مقدار معینی محدود می گردد.

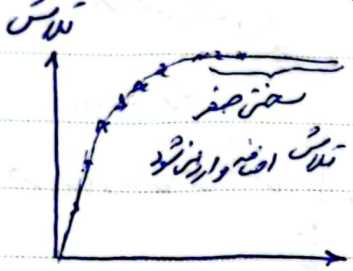

زلزله وجود دارد اما قدرت نفوذ به سازه را ندارد

الزامات سلسله مراتبی: $\left(\frac{D}{C}\right)$ تعدادی از تلاش‌ها < $\left(\frac{D}{C}\right)$ سایر تلاش‌ها

به تعداد درجات آزادی ± 1

Displacement control

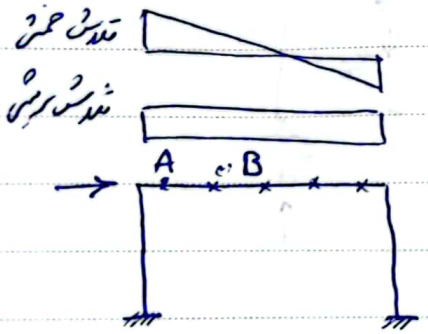

هیچ عضوی $\frac{D}{C}$ آخر زودتر به 1 نرسد

capacity معمولا در یک عضو ثابت است

مثلا می خواهیم $\left(\frac{D}{C}\right)_A < \left(\frac{D}{C}\right)_B$

تقاضای A بیشتر از B است پس باید ظرفیت B را از A اندکی کم کرد تا شرط فوق برقرار شود.

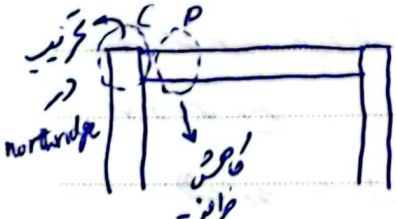

جلوگیری از ایجاد ضعف در نقطه ای نسبت به نقطه D با توجه به یک نمودار تقاضای ورودی

ظرفیت نقطه C افزایش یابد
ظرفیت نقطه D را کاهش دهیم

PAPCO

RBS

Subject :
Year . Month . Date . ( )

هر قید و صفت های بالای سازه که قیود کمتری و تقاضاهای بیشتری هم دارند (هنوز غیر خطی شدن

شونده محقق است (سلسله مراتب)

انتهای نقاط فیوز ← مچ کردن فیوز (در کاهش سختی ها و شکل پذیری ها وجود که شکست و تسلیم شوند)

برای تحقق الزامات لرزه ای : - (مقطع، عضو، سازه) قوانین قدرتی

- سیستم های عبور نیروهای لرزه ای ← موازی ← سری ← متشکل شده از چند پیری

اگر صلب نباشد: سری - موازی

یکپارچه سقف صلب

موازی

سری

فیوز: O

نقیه مولفه ها طراحی بر مبنای فیوز

$\left(\frac{D}{C}\right)$ فیوز $< \left(\frac{D}{C}\right)$ نقیه < 1

جهت موازی عمل کند

نامنظمی قائم

در سازه های کوتاه

نامشخص: تعیین نسبت

ما با رفتار سازه، تعیین می کنیم

طراحی

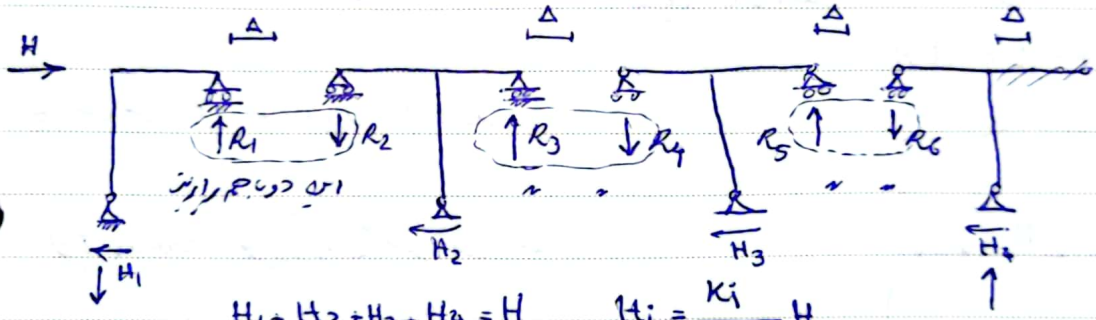

این دو با هم برابرند

$H_1 + H_2 + H_3 + H_4 = H$ $\quad H_i = \frac{K_i}{\sum K_i} H$

$R_3 = R_4$

$R_1 = R_2$ $\quad R_2 = R_3$ $\quad R_4 = R_5$ $\quad R_5 = R_6$

در غیر اینصورت نیروی محوری در ستون ← نیروی محوری در ستون ← در شرایط خاص دهانه ها و سختی اعضا و تقارن

موجود می آید

موجود نمی آید

← روش پرتال: ستون ها میانی ۲ برابر ستون های کناری

P4PCO

معمولاً در بارگذاری ثقلی ایجاد شده در ستون‌ها، ستون‌های انتهایی قاب است، ستون‌های میانی

مشکل از ۲ در سازه است — ایزولر سازه

بارگذاری سیار کمتری می‌گیرند

$I_b = \Sigma I_b$

$I_c = \Sigma I_c$

زیرسازه معادل حقیقی

+ + +

زیرسازه معادل

$(V_{ub})_C$

$(M_{ub})_b$

سهم نیروی محوری بیشتری

سقف محوری دیافراگم

سقف محوری تیر

تیر اگر کمش خارج از صفحه بکند دیگر سقف محور نمی‌دارد.

نیروی محوری سیار اندکی بالا خواهد بود وارد در تیر

سقف مثل توجه دیافراگم باعث می‌شود نیروی محوری به دیافراگم وارد شود، سهم کمی به تیر وارد می‌شود، نیروی محوری از طرف دیافراگم به ستون منتقل می‌شود

فشاری — کششی

نشان دهنده تفاوت نیروهای ثقلی طبقه (تجمع) نیست

انتخاب فیوزها

~~فیوزهای خمشی در زیر ستون (زیر سازه)~~

فیوز یا فیوزهای در هر زیرسازه که دارای جهت است طوری

اگر هاله‌ها را بیابند

یک یا چند زانویه بارهستند نیروی انتخاب شوند

که دارای یک به بیشترین مقاومت نیروی باشند

و مطمئن بیشترین سهم شکل‌پذیری را فی النفسه (ذات) مشکل‌پذیر

طولانی‌تری) داشته باشند

$(M_{ub})_1$

$(M_{ub})_2$

M

N V_{uc}

M_{uc}

PqPCO

فیوز ⬅ شکل پذیرتر فیوز ➡ مورد انتظار

- تعیین حداکثر تلاش‌هایی که ایجاد شده در فیوزها

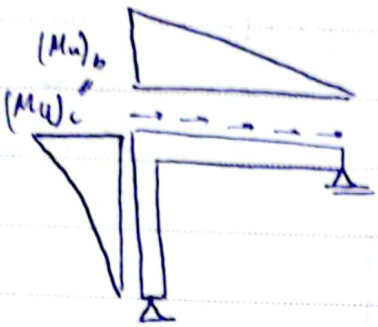

- طراحی مقاومتی اعضا Force control

اهمیت ستون‌ها در ایستایی کل سازه بیشتر از تیرهاست

تیرها محدودند چون ناصیه خود شکل است

* تلاش‌های خمشی
تلاش‌های برشی
فیوز بهتر است در تلاش‌های تیرانی باشند

روش:
هیچ وقت نمی‌دانیم کدام نقطه از تیر ممکن است فیوز شود دلیل اینکه خطری ساخت. تمام تیر یک دست

یک ظرفیت داشته باشند.

demand: V_u

اگر بخواهیم فیوز برشی استفاده کنیم ظرفیت را در یک نقطه کم می‌کنیم مثل واگرا

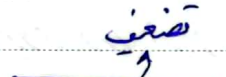

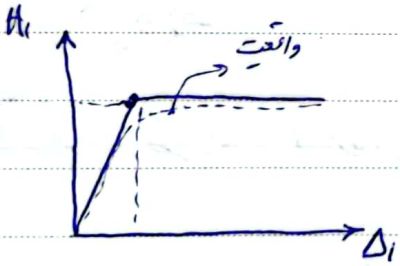

واقعیت: روش اجزا محدود، همه‌ی اعضا را مدل می‌کنیم

ایده‌آل: اگر اعضا را یک بعدی در نظر بگیریم و سایر اعضا را lump بکنیم و مفصل پلاستیک را assign کنیم

ایده‌آل: در یک مقطع تمام مقطع از الاستیک، کاملاً پلاستیک شوند